

full dominical

Església de Menorca

Número 2014 - Any XL - 7 març 2021

El tiempo de Cuaresma está hecho para esperar, para volver a dirigir la mirada a la paciencia de Dios, que sigue cuidando de su Creación, mientras que nosotros a menudo la maltratamos.

(Papa Francesc, Mensaje Cuaresma 2021)

paraules del bisbe

VIVIR UNA CUARESMA CON ESPERANZA

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

La Cuaresma, tiempo de conversión, nos invita a revisar con sinceridad nuestra relación con Dios, que se expresa en la vivencia de las virtudes teológicas. Quizás no demos demasiada importancia a la virtud de la esperanza, porque nos puede parecer que nos relacionamos con Dios sobre todo creyendo en Él y amándole, pero también “la pequeña esperanza” –como la llamó el poeta Charles Peguy– es importante porque aunque parece una niña que no sabe andar, es la que lleva de la mano a sus hermanas mayores. Para crecer en nuestra relación con Dios, es esencial reavivar la esperanza y pedir al Padre que infunda en nuestro corazón esta virtud, que nos une a Él.

Esperar en Dios significa poner en él toda nuestra confianza, con la certeza de que es un Padre bueno que nos cuida con cariño. Resulta oportuno recordarlo en la situación de pandemia que vivimos, porque el creyente vive todos los acontecimientos con la serena certeza de que Dios le ama y de que es siempre fiel a su palabra.

La virtud de la esperanza nos da también confianza en el perdón, en que la última palabra de Dios es siempre su misericordia. Dice el Papa: “Esperar con Jesús y gracias a Él quiere decir creer que la historia no termina con nuestros errores, nuestras violencias e injusticias, ni con el pecado que crucifica al Amor. Significa saciarnos del perdón del Padre en su Corazón abierto” (Mensaje para la Cuaresma). En este tiempo somos invitados especialmente a dejarnos reconciliar con Dios (cf. 2 Cor 5, 20) y acercarnos al sacramento del perdón para sentir que el Padre nos ama a pesar de nuestras carencias y limitaciones.

Por la virtud de la esperanza y apoyados en las promesas de Cristo, creemos que nuestra vida es un peregrinaje que nos conduce al encuentro con el Padre. Esa esperanza llena de sentido nuestra vida y la convierte en un camino que realizamos movidos por el deseo de entrar en la eternidad de Dios y sentir su abrazo amoroso. A pesar de nuestras flaquezas y de

nuestras faltas, confiamos en que el Espíritu nos ayudará a permanecer fieles en ese caminar hacia el Padre.

Quien vive la esperanza de esta manera, participa de una serena paz y de un gran gozo interior, que le ayudan a ser fuerte y paciente en las pruebas y dificultades. Esa persona se convierte también en fuente de esperanza para los hermanos, a los que anima en la lucha y los estimula para que crezcan en la fe y en el amor. Se comprende, entonces, la necesidad grande que tiene nuestro mundo de la esperanza. Muchos de nuestros contemporáneos andan perdidos y sin rumbo, vacíos de sentido y desesperanzados. A todos ellos debemos ofrecer y “dar razón de la esperanza” (1 Pe 3, 15). La oración es un medio que nos ayudará a crecer en la esperanza, porque nos introduce en la intimidad del Padre y nos hace ver desde Él todos los acontecimientos. El recogimiento y el silencio contemplativo son manantial que llena nuestro corazón de esperanza.

la notícia

Jornada de pregària i formació amb els catequistes

El 1 de març va tenir lloc a l'església de Santa Maria de Ferreries la Jornada de pregària i formació per als catequistes, adaptada a les condicions sanitàries actuals.

A la trobada, que es va iniciar amb uns moments de pregària, el bisbe Francesc es va dirigir als assistents oferint unes claus per a la lectura del nou Directori per a la Catequesi, que es

va presentar públicament al Vaticà el mes de juny passat i assumia el repte de fer entenedor el missatge de Jesús en un context de transició cultural.

Mons. Francesc Conesa va indicar que aquest Directori se situa en una dinàmica de continuïtat amb els dos que l'han precedit, i té com a referència el Sínode sobre la Nova Evangelització per a la transmissió de la fe cristiana, juntament amb l'Exhortació Apostòlica del papa

Francesc “Evangelii gaudium”. L'exposició del nostre bisbe es va centrar en presentar “12 accents del nou Directori per a la Catequesi”, subratllant que la finalitat de tota la catequesi és conduir a “la comunió íntima amb Crist”.

En un segon moment de la reflexió, el bisbe Francesc va indicar que el Directori considera que la catequesi és un autèntic ministeri, és a

dir, un servei que algunes persones presten dins de l'Església, destacant que “el vertader protagonista de tota autèntica catequesi és l'Esperit Sant” (DC 112). La jornada de formació va acabar amb una pregària a Maria, com a primera i més perfecte dels deixebles de Jesús i model de tot catequista.

Secretariat Catequesi i Iniciació Cristiana

Vicent Llabrés
Secretariat de Catequesi
i Iniciació Cristiana

Diumenge III de Quaresma

Lectura del llibre de l'Èxode

20, 1-3. 7-8. 12-17 (versió abreujada)

En aquells dies Déu digué aquestes paraules: "Jo som el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. Quan juris, no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. Honra ton pare i ta mare, perquè tinguis llarga vida, en el país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou, o el seu ase, ni res que sigui d'ell."

Salm responsorial 18

R: Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

I, 22-25

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres predicam un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

2, 13-25

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà en el temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els trabucà les taules, i digué als venedors de coloms: "Treis això d'aquí; no convertigueu en mercat la casa del meu Pare." Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: "El zel del vostre temple em consumia." Llavors els jueus el van interrogar: "¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?" Jesús els contestà: "Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies." Els jueus respongueren: "Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?" Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelassin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo

20, 1-3. 7-8. 12-17 (forma breu)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo».

Salmo responsorial 18

R: Señor, tú tienes palabras de vida eterna.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

I, 22-25

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necesidad para los gentiles; pero, para los llamados -judíos o griegos-, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

2, 13-25

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruíd este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

“Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré”

L'evangelí del III Diuenge de Quaresma ens presenta Jesús decidit a anar fins a les últimes conseqüències en la implantació del Regne de Déu, encara que açò pugui costar-li la vida. Jesús fa, en el Temple, un gest profètic important, escandalós per a les autoritats religioses jueves, que neix de la profunda vivència d'un Déu Pare que vol habitar en el cor de tot ésser humà sense distinció, sense discriminació. Un Déu que moltes vegades expulsem del temple del nostre cor amb la hipocresia, l'egoisme i el rebuig a l'altre.

En el relat de l'expulsió dels venedors del temple, no hem de pensar que Jesús l'emprèn a fuetades contra les persones, sinó amb els animals, Jesús expulsa pròpiament els animals del culte. Els animals eren els substituïts dels sacrificis a Déu. Per tant, sense animals, el sentit del text és més clar: Jesús vol anunciar, profèticament, una religió nova, personal, sense necessitat de "substitucions".

L'escena de Jesús, que ens presenta Joan és una crítica de la nostra "religió" sense cor amb la qual moltes vegades volem comprar a Déu. És la condemna d'aquest tipus de religió sense fe i sense espiritualitat que s'ha donat sempre i es segueix donant freqüentment. Ara, Jesús, amb aquesta acció vol portar a les seves últimes conseqüències el fet que la religió del temple, on s'adora a Déu, no sigui una religió de vida sinó de buit, no està condemnant el culte i la pregària d'una religió, sinó que s'hagi buidat de contingut i després no tingui incidència en la vida.

Amb aquest episodi, Jesús es va jugar la seva vida en "nom de Déu" i li van aplicar la llei també "en nom de Déu". Com en l'episodi s'apel·la a la resurrecció ("en tres dies l'aixecaré"), està clar que era el Déu de Jesús el veritable i no el Déu de la llei.

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana

Dg.7, III de Quaresma: Ex 20, 1-17 / Sal 18 / IC 1, 22-25 / Jo 2, 13-25.

DI. 8, Fèria: 2R 5, 1-15a / Sal 41 / Lc 4, 24-30.

Dt. 9, Fèria: Dn 3, 25. 34-43 / Sal 24 / Mt 18, 21-35.

Dc. 10, Fèria: Dt 4, 1. 5-9 / Sal 147 / Mt 5, 17-19.

Dj. 11, Fèria: Jr 7, 23-28 / Sal 94 / Lc 11, 14-23.

Dv. 12, Fèria: Os 14, 2-10 / Sal 80 / Mc 12, 28b-34.

Ds. 13, VIII Aniversari de l'elecció del Papa Francesc: Comú dels pastors o bé: Os 6, 1b-6 / Sal 50 / Lc 18, 9-14.

Dg. 14, IV de Quaresma: 2Cr 36, 14-16. 19-23 / Sal 136 / Ef 2, 4-10 / Jo 3, 14-21.

Primeres passes

Amb l'escoltisme es veu clar que Menorca és una illa obrerta al món, incorporant ràpidament noves iniciatives pedagògiques a la nostra societat. Així veim que el 1907 va tenir lloc el campament de Baden Powell a l'illa anglesa de Brownsea, i a Menorca l'any 1909 van tenir lloc unes primeres "colònies d'estiu" al port d'Addaia organitzades pel mestre Antoni Juan Alemany.

A Espanya el capità de cavalleria Teodoro de Iradier va iniciar el moviment escolta a Madrid a inicis de l'any 1912, i a Menorca el 21 de febrer de 1913 el capità d'infanteria i membre de l'Ateneu de Maó Llorenç Lafuente Vanrell va donar una conferència intitolada "Los exploradores de Espanya (boy-scouts)", constituint-se dos mesos més tard la Junta Local dels Exploradores d'Espanya i començant la primera etapa de l'escoltisme a Menorca que va durar fins al 1919. Els "boys" uns anys més tard es tor-

nen a reorganitzar en una segona etapa: 1925- 1936, etapa on es té contacte amb el mateix Baden Powell que va venir de viatge a Palma de Mallorca l'any 1929, i una tercera durant els anys 1955-1960.

I als anys 50, es va celebrar un campament a l'illa d'en Colom, tal com va fer Baden Powell, organitzat per en José Antonio Pons Roca que havia tingut relació amb els escoltes de França, on va participar en Pere Marquès. Ambdues experiències van ser llavors per aquests dos escoltes i que van continuar fins la creació dels agrupaments des Castell i el de Sant Jordi a Ciutadella, començant la quarta etapa de l'escoltisme que ha perdurat fins als nostres dies.

Arxiu Trobada Agrupament Escolta Es Castell

vaig estar malalt i em visitàreu

Carnaval al Geriàtric: compartir records i alegria

Amb el Carnaval cada any escoltam relats de la joventut dels nostres majors, dels balls i les trobades als quals assistien. Quina alegria cantant amb una guitarra a prop, contant anècdotes i acudits, sempre amb bon humor, passant moments d'amistat, alegria i proximitat.

Quan els escolto al geriàtric me fan pensar amb els valors humans que hem anat perdent, en com tenim de còmoda la nostra vida. Des de fa uns anys en el Darrer Dimarts baixam al claustre on compartim la bereneta de sobrassada,

coca amb albercoc i altres productes típics d'aquests dies, que acompanyam amb la música d'algun grup de fandango o colla de cant popular. Per a tots els residents és un dia ben festiu, en el qual sempre veuen a algun conegut i poden fer una xerradeta amb alguna persona que fa temps que no veuen. A més, uns dies abans sempre es preparen entre tots disfresses amb bosses i papers de colors, i l'enginy de les monitores els hi fa molta il·lusió quan ens posam les disfresses. Enguany, amb la pandèmia, després de quasi un any sense poder sortir ni rebre moltes visites, els residents del geriàtric han pogut anar a casa dels seus familiar, fer alguna volteta i torrar la sobrassada amb la família. En el Dimecres de Cendra vam recordar que som pols i que a la pols tornam. Tinguem present que l'oració i el dejuni ens poden dur a una Pasqua renovada, amb noves il·lusions i esperança.

l'entrevista a:

MARI CARMEN ALBERTO PONS

Entrevistam a Mari Carmen Alberto Pons, germana de les Dominiques de l'Anunciata, qui juntament amb Mn. Joan Miquel Sastre, duu a terme el servei religiós d'acompanyament als malalts a l'hospital Mateu Orfila de Maó.

En què consisteix el servei d'acompanyament als malalts?

-Aquest acompanyament significa donar suport humà, espiritual i religiós als malalts i familiars. Abans de començar, m'agrada fer un poc de pregària a la capella, perquè el Senyor m'ajudi a transmetre la seva llum i la seva bondat a tots els malats que visitaré durant aquell dia. Després començo a passar per les habitacions, discretament saludo, generalment ho agraeixen, i si n'hi ha que volen parlar els escolto donant-los el meu temps. També hi ha persones creients i practicants que et demanen la comunió i si demanen la unció del malalt o el perdó s'avisava a Joan Miquel. Evidentment, tot depèn de com es troba el malalt i, per açò, s'ha de fer delicadament i respectuosament.

Amb la pandèmia, com ha canviat aquest servei d'acompanyament als malalts i les seves famílies?

-Els primers dies em feia un poc de por la situació, però ara ja no em preocupa tant, perquè anem protegits i intento prendre les distàncies que exigeixen i si tinc que apropar-me a la persona, sobretot quan els tinc que donar la Comunió, penso: Jesús està amb mi. Pel que fa a les famílies, la gent té certa por, perquè no saben com acabarà el procés del pacient i és llavors quan se'ls hi ha de donar ànim, fe i esperança. En aquestes circumstàncies és molt important transmetre serenitat i confiança amb els metges, la medicina i el Senyor.

Personalment Mari Carmen, què és el que més destacades d'aquesta experiència d'acompanyament?

-D'aquesta experiència jo destacaria, la confiança que els malalts dipositen en el servei religiós. Percebo que en el món del dolor valoren molt l'atenció, la proximitat, el consol i la companyia.

Què celebrem cada any amb la Jornada Mundial del Malalt?

És una jornada de conscienciació sobre l'atenció que s'ha de donar al malalt tant humanament com espiritualment. Hem de ser conscients que la persona per naturalesa és fràgil i, en els moments de vulnerabilitat, no la podem abandonar. L'Evangeli ens és una mostra constant de l'atenció que Jesús els prestava, així com també ell va dir-nos "Vaig estar malalt i em visitàreu", llavors és evident el que hem de fer els cristians.

Per què és important cuidar i aprendre dels nostres majors?

-Dels majors, el primer que hem de dir és que no valen sols pel que han fet o han tingut, sinó pel que són. A més, d'ells podem aprendre molt ja que la seva saviesa i l'experiència de vida són, entre d'altres, el gran tresor que ens deixen.

Sonia Febrer Romero

agenda

Charlas cuaresmales: "Subiendo a Jerusalén"

Los días 8, 9 y 10 de marzo charlas cuaresmales a cargo de Ana Edo, hermana de la Consolació de Ciutadella, a las 20.15 h en la parroquia de Santa María de Mahón.

Consell Presbiteral

Dimecres 10 de març consell presbiteral, entre les 10.30 i les 13.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Tot seguit, el capvespre, Col·legi de Consultors.

24 hores de pregària per al Senyor

Els dies 12 i 13 de març jornada de pregària per al Senyor. Els detalls de les celebracions a la nostra diòcesi s'acordaran a les reunions arxiprestals.

Tridu al Sant Crist

Degut a les restriccions per la pandèmia, enguany tots els **actes es faran a la Catedral de Menorca**.

-Divendres 12: 19.30 h. Corona Dolorosa; 20 h. Missa en sufragi dels confreres difunts en el darrer any.

-Dissabte 13: 19.30 h. Corona Dolorosa; 20 h. Missa en sufragi dels confreres difunts en el darrer any.

-Diumenge 14: 19.30 h. Corona Dolorosa; 20 h. Missa solemne presidida pel senyor Bisbe Francesc Conesa.

Trobada de Quaresma dels Equips de la Mare de Déu

Diumenge 14 de març a l'església de Santa Maria de Ferreries:

-A les 10 h xerrada a càrrec del bisbe Mons. Francesc sobre què ens vol dir Déu en aquest temps de pandèmia.

-Tot seguit, a les 11 h, Eucaristia.

notícies nostres

Jornada de formació dels agents de pastoral juvenil

Degut a la pandèmia aquest any hem fet una formació una mica diferent per als nostres Agents de Pastoral, que formen part de la nostra diòcesi de Menorca. La formació es va dur a terme dissabte passat al matí de forma on-line i vam poder gaudir de la presència i el testimoni d'en Carlos Gómez-Virseda, SJ. Ell ens va guiar en aquesta formació, per aprofundir com podem fer un acompanyament als nostres joves que tenim dins les comunitats o bé clubs d'esplai. Tots els participants vam destacar la necessitat d'aprendre a acompanyar a la persona en el seu camí de vida.

Ara ens queden reptes per davant que només podem aconseguir tots junts: seguir impulsant una Església oberta per a tots, dedicar temps a acompanyar

als nostres joves, cuidar les relacions amb ells i també continuar amb la formació dels agents de pastoral. Va ser un matí de formació molt profitós que va remoure la nostra acció pastoral i, una vegada més, va ser una crida a sortir per camins i places.

Sebastià Bosch

Director Secretariat Infància i Joventut

"La formació d'avui és l'educació del demà"

Enguany, per celebrar la **Diada del Pensament Escolta**, i coincidint amb la celebració del 50 aniversari dels Escoltes de Menorca, es va organitzar una taula rodona *online* dirigida tant a caps i responsables dels agrupaments, com també al món educatiu formal i no formal, i famílies.

Van formar aquesta taula en Pau López, que va ser responsable pedagògic del Moviment Scout Catòlic (M.S.C) i Minyons Escoltes i Guies de Catalunya; en Carlos Lucas, que ha estat president fins fa pocs dies del M.S.C.; i na Tònia Florit, que va ser directo-

ra de l'Escola de Formació d'Escoltes de Menorca. Partint del títol de l'acte «**La formació d'avui és l'educació del demà**», els tres ponents van exposar els seus plantejaments, centrats en la importància que té la formació dels caps dels agrupaments per tal d'oferir una educació de qualitat perquè els escoltes i guies, infants i joves siguin éssers amb criteri propi i compromesos amb la societat. Així mateix, van participar amb una salutació i unes paraules a l'inici de l'acte, el Sr. Bisbe, Mons. Francesc Conesa, i l'actual president del M.S.C., Santiago Ruiz. El president de l'associació Carlos López es va encarregar de la benvinguda i cloenda de l'acte i la periodista Lola Maiques, va ser la moderadora. Si us ve de gust, al Facebook dels Escoltes de Menorca (www.facebook.com/escoltesdemenorca) podeu tornar a veure la gravació de la taula rodona *online*.

Escoltes de Menorca (MSC)

Celebración del VIII Aniversario de Radio María en Menorca

El domingo pasado los voluntarios de Radio María celebraron el VIII aniversario de la emisora en Menorca con una Eucaristía presidida por el obispo Mons. Francisco Conesa, y celebrada por el vicario general Mn. Gerardo Villalonga, en la parroquia de San Francisco de Ciutadella.

Los voluntarios son una parte esencial de Radio María: con su tiempo y entrega personal acercan el mensaje de amor de la Virgen María y de la Iglesia a todos los cristianos. Desde la diócesis de Menorca, nuestros voluntarios colaboran con la transmisión del Santo Rosario y otras oraciones, entre otras actividades. La próxima colaboración de los voluntarios de Menorca será en

marzo con una retransmisión de las Vísperas. En definitiva, su labor es la de acercar el anuncio de Cristo a través de Radio María en Menorca.

Voluntarios Radio María Menorca